

Mine barn, la
oss elske, ikke med
tomme ord, men i
gjerning og sannhet. Slik
skal vi vite at vi er av
sannheten, og vi skal la
vårt hjerte falle til ro
for hans ansikt.

BETEL-NYTT

G
O
D

V
Å
R

O
G

S
O
M
M
E
R

Les det flotte
vitnesbyrdet «Fide» fra
Ole Thomas Fidjeland på
side 5.

Det går framover på
Sørbo, se side 7.

Og på baksiden kan du
bli mer kjent med en
utflyttar, denne gangen
Maria Steinnes Garnes.
Og mye mer lesestoff.

Gud ønskjer ein relasjon

I løpet av tre år på Framnes
KVGS har eg fått blitt kjent
med Gud og bygd ein
relasjon til han. Det er
nemleg det Gud vil; ha ein
relasjon med oss. Heile
frelsesplanen går ut på
nettopp dette – å
gjenopprette den relasjonen
Gud hadde til menneska før
syndefallet.

Då Jesus hang på
korset sa han:
«DET ER

FULLBRAKT!»
(Joh. 19:30)

Jesus fullførte
Guds frelsesplan;

forhenget rivna, og vegen
inn til Gud vart opna.

Ein relasjon er ei forbindelse.
For å byggje ein relasjon, må
ein bruke tid saman. Om vi
høyrer snakk om nokon,
tyder ikkje det av vi kjenner
personen. Det er ved å sjølv

snakke med personen at ein
blir kjent.

Det same gjeld for
relasjonen vår med Gud. Ved
å snakke med Gud i bøn og
bruke tid i bibelen, kor han
har openbart seg, kan vi bli
kjent med han. (2. Tim. 3:16)

På dommedagen seier ikkje
Gud: «Bli med meg til
himmelen, fordi du gjorde så
mykje bra», men heller: «Bli
med meg til himmelen, fordi
eg kjenner deg». Tenk at Gud
elskar oss så høgt at han var
villig til å gje sin son, sitt
mest dyrebare, for at vi skal
få kjenne han og ikkje gå
fortapt. Jesus står og bankar
på hjartedøra vår. Nå gjeld
det berre for oss å opne opp.

**Sjå, eg står framfor døra og
bankar. Om nokon høyrer mi
røyst og opnar døra, då vil eg
gå inn til han og halda måltid,
eg med han og han med meg.**

Op. 3:20

VKU

Ting går veldig bra på VKU!

Utover våren ser vi frem til mye spennende! Etter en sterk opplevelse på en vellykket skitur i vinterferien, har vi innsett hvor mye Guds nærvær kan påvirke ungdommene. Vi har derfor valgt å arrangere korssamlinger/delekveler litt oftere enn før, og det tror vi har vært og er til glede og velsignelse for mange!

Vi planlegger samtidig flere arrangementer fremover som for eksempel rollebryllup,

aktivitetsdag i storhallen, og ungdomsgudstjeneste i kirken sammen med Klippen og Siesta.

Vi takker Gud for hans trofasthet og for den muligheten han gir oss til å nå ut til ungdommer på Karmøy som trenger et møte med ham.

Sondre Viste

HILSEN FRA BEDEHUSSTYRET

Våren er kommet til Veia, og på bedehuset fortsetter ukene med stor aktivitet. Vi i styret gleder oss over mye folk som kommer for å høre om verdens beste nyhet. Jesus kom til jorden og ga livet sitt for oss, slik at vi kan få del i hans liv. Dette er det vi ønsker å dele med alle.

Bedehusstyret vil igjen invitere alle som bor på Veia og i områdene rundt, til å delta på våre arrangementer. Gå inn på vår kalender på betelveia.no for å se hva som skjer.

Vi vil hilse dere alle med Jesaja 40:28-31

«Vet du ikke, har du ikke hørt? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett og ikke sliten, ingen kan utforske hans forstand. Han gir den trette kraft, og den som ikke har krefter, gir han stor styrke. Gutter blir trette og slitne, unge menn snubler og faller. Men de som venter på Herren, får ny kraft, de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke slitne, de går og blir ikke trette.»

Vi har mange som bruker tiden sin på å vaske bedehuset. Disse vil vi takke for at de gjør en kjempejobb. Det er viktig at alle lag og foreninger selv rydder etter seg, så jobben blir lettest mulig for vaskerne våre. Det er også noen som gir seg i vaskegruppene etter lang og tro tjeneste. Skulle du ha tid og mulighet til å være med på denne dugnaden, setter vi stor pris på det. Da tar du kontakt med Kathrine Melhus på telefon 97720139.

GLASANG

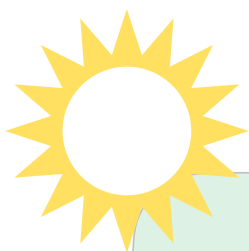
Me i Gla'sang komiteen, som høyrer til Vea Bedehusforsamling, synes det er kjekt å arrangera Gla'sang på fredagskveldar og Gla'sang møte sundagar klokka 11.00.

Det blir lagt opp til mykje allsang, me har gode sangkrefter og talarar. På fredagskveldane har me og kveldsmat, kaffi og kaker.

Desse samlingane ha me hatt sidan 2019, og me ser fram til å fortsetja. Det blir cirka 2 samlingar både vår og haust.

Me syng dei gode bedehussangane, både gamle og nye. Så velkomen til alle som likar sang og musikk, enten du syng med, eller likar best å høyra på.

Helsing oss i komiteen Anne Kristine Rosberg, Inger Marie Brekkå og Gunnhild Koch

NYE STYRER

Vea Bedehusforsamling:

Svein Erik Lindeflaten
Marius Bårdsen
Svein Furenes
Mette Suggelia
Lise Marie Sund
Helena Davidsen
Arne Johannessen

Vea Bedehus:

Trond Brattgjerd, formann
Stig Andre Simonsen, nestleder
Trond Sund, sekretær
Rasmus Ytreland, kasserer
Olaf A. Hansen, husansvarlig
Maria Laberget, nettsider
Katrine Melhus, vaskegrupper
Katrine L. Vea, innkjøp
Roald Alsaker, innkjøp

PÅSKEFORESTILLING

Tirsdag og onsdag før palmehelgen 2024 inviterte Veia Bedehusforsamling til påskeforestilling. Med vårens påskeprosjektkor i spissen kunne en forvente å bli tatt med inn i påskens gode budskap. Påskeforestillingen er en idé av Synnøve Veia Fredly, som har vokst frem over tid. Synnøve forteller at hun begynte å finne sanger og skrive tekstene som ble fortalt mellom sangene i sommer. Flere av sangene er hentet fra musikkduoen «Garness», som turnerer med konserten «Gåten om korset». Synnøve har vært i dialog med dem om å bruke sangene. Sammen med ektemannen Rudolf Fredly, som er ansatt i Veia Bedehusforsamling, og andre engasjerte musikalske sjeler begynte forestillingen å ta form utover høsten. Da korets dirigent ble koblet på var mye av planleggingsarbeidet allerede gjort. Anne Martha forteller at det var litt «gudfeldig» at hun ble en del av prosjektet. Med to små barn, jobb, en aktiv mann som både jobber turnus og driver med musikk kan det være vanskelig å få tid til alt en har lyst til. Da denne muligheten dukket opp kjente Anne Martha at hun var klar, og at tiden var inne for et engasjement. På den ene siden var det litt tilfeldig, men på den annen side tror hun det var Guds plan, derav ordet «gudfeldig». Noe av det som gjorde det mulig for Anne Martha, musikerne og flere av deltakerne i koret å delta, var konseptet med at dette var et prosjektkor som skulle vare en kort periode.

Rekruttingen startet i november. Det var en god gjeng som meldte seg på med en gang påmeldingen kom ut. Det virket som folk hadde ventet på dette. I tillegg var det en god gjeng som satt på gjerdet og meldte seg på rett før fristen gikk ut. Oppstarten var i januar, et høydepunkt og et lysglimt i en måned som kjennes «mørk» og lang for mange. Til sammen var de 36 korsangere, dirigent, band og bilde. Kristoffer Tangen fra bandet spilte piano på alle øvelsene, mens Roger Hemnes, Rudolf Fredly og Odd Jarle Hovden var med på øvelsene den siste måneden før konsertene. Konfirmanten Nicolai Hansen styrte bilde.

Prosjektkoret var tenkt som et lavterskeltilbud; et tilbud til alle. Alderen på korsangerne strakk seg fra konfirmasjonsalder til 70+, så en kan trygt si at koret var fellesskapsbyggende på tvers av generasjoner. Anne Martha sier at det er gull med kor. Her er det ingen krav til ferdigheter og en kan gjemme seg i mengden. Resultatet hviler ikke på enkeltpersoner, men at en i fellesskap kan levere et fint produkt. Anne Martha unner folk gleden av å synge i lag, å blande musikk og Jesus er himmelsk.

Organiseringen skjedde gjennom appen «Churchsenter», noe som lettet mye av det administrative arbeidet. Her delte de sanger og spillelister, slik at korsangerne kunne øve hjemme. Synnøve og Anne Martha er imponert over engasjementet til den lærevillige gjengen. Øvelsene startet med

oppvarming, etterfulgt av terping på én til to sanger per øvelse. I pausen disket Synnøve opp med mat og andakt. Temaet i andakten var gjennomgang av teksten som hørte til sangen de øvde på den øvelsen. I tillegg deltok flere av korets medlemmer med vitnesbyrd. Etter pausen, terpet de på sanger de allerede hadde lært. De siste øvelsene før konserten øvde de på alle sangene.

Synnøve og Anne Martha syntes dette var en fantastisk fin måte å forberede hjertene sine til påsken- og dens budskap. I tillegg syntes de det var ekstra kjekt og stas å få dele det med så mange andre på konsertene. De har fått god respons og gode tilbakemeldinger, og kan ikke annet enn å konkludere med at de har hatt det knallkjekt. Når en bestilte billett var det valgfritt om en ville betale. På denne måten var konserten tilgjengelig for alle. Overskuddet gikk til nytt bedehus, og det ble samlet inn en pen sum.

Roald Alsaker

Det var litt tilfeldig at Roald ble med i koret. Han synes det er kjekt å synge, og ekstra kjekt å synge sammen i et kor. Han sier at korøvelsene har vært høydepunktet i uken, og det å få kjenne på fellesskapet i koret har vært helt fantastisk. Konsertene var nesten litt vemodige, for da gikk det opp for ham at tiden med prosjektkoret snart var over. Roald unner alle å ha en time i uken med Anne Martha, smilende og hoppende foran seg som korleder. Hun har virkelig både imponert og inspirert. Favorittsangen til Roald ble «Ingen kjenner tiden», men han synes det er vanskelig å velge mellom alle de fine sangene.

Kamilla Kvebæk Skår

Jeg ble med i koret fordi jeg elsker å synge og har savnet å synge i kor. Månedene med kor har gått veldig fort. Jeg har gledet meg til hver øvelse og vi har hatt det skikkelig kjekt på øvelsene. Mye sangglede, god mat og godt lag. Konsertene var et høydepunkt. Kjekt at det kom så mye folk begge dagene. Favorittsang må bli «Kyrie».

Synnøve Svendsen

Da jeg fikk høre om koret syntes jeg det virket sosialt og kjekt, og derfor meldte jeg meg på. Månedene med øvelser har gått fort. Jeg synes det har vært lærerikt både mtp. musikken og fordi vi fikk et par ord fra Bibelen på hver øvelse. Konsertene var jo høydepunktet, det at vi fikk vise frem alt vi hadde jobbet med i flere måneder. Favorittsang: «Kyrie».

Mitt vitnesbyrd

Av Ole Thomas Fidjeland

Fide

«Herre, jeg er ikke verdig til at du kommer inn under mitt tak. Men si bare et ord, så vil tjenestegutten min bli helbredet. For jeg står selv under kommando og har soldater under meg. Sier jeg til én: Gå! Så går han, og til en annen: Kom! Så kommer han, og til min tjener: Gjør dette! Så gjør han det.»

Jesus helbredet tjenestegutten med et ord, slik offiseren sa. Til de som var der sammen med Jesus sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En slik tro har jeg ikke funnet hos noen i Israel» (Matt 8:10)

I den andre historien møter Jesus en far som ber om hjelp for gutten sin. I Mark 9:22-24 kan vi lese:

«...Men om det er mulig for deg å gjøre noe, så ha medfølelse med oss og hjelp oss!»
«Om det er mulig for meg?» svarte Jesus.
«Alt er mulig for den som tror». Straks ropte guttens far: «Jeg tror, hjelp meg i min vantrø!»

Jesus hjalp gutten og han ble frisk og ren.

Begge disse tekstene handler om tro, men de er ulike. I den første teksten fremstår offiseren som veldig trygg på at Jesus kan hjelpe. I den andre teksten uttrykker faren nærmest at han ikke føler seg trygg på at det fins hjelp for sønnen. Med å si «jeg tror, hjelp meg i min vantrø» fremstår det som at det faren sier er at jeg ønsker å tro, men klarer det ikke. Likevel regnet Jesus dette som en kvalifiserende tro, og gutten fikk hjelp. Så hva har disse tekstene til felles?

Begge kom til Jesus. De kunne være frimodig eller tvilende. Likevel valgte de å gå – i tro.

Dette er ironien med nyateismen: Selv om det ser ut for at denne bevegelsen har klart å så usanne tanker om hva tro er, er det også den samme ideen som til slutt tok livet av bevegelsen. De forkynnerne som prøvde å konstruere motsetninger mellom tro og vitenskap, var fullstendig ute av stand til å forklare hvorfor mennesker i det hele tatt skulle bry seg om å gjøre noe som var utfordrende, eller noen ting som helst. Dersom vi ikke har tro, har vi heller ingen grunn til å handle. Dersom vi ikke har tillitt til at det betyr noe, så lar vi være. Men der nyateismen beskriver åndelighet som simpel tro (faith), beskrives selvsikkerhet på eget intellekt som rasjonell tillitt (confidence).

Det engelske uttrykket for tillitt; confidence. Kommer av det latinske ordet confide.

Con Fide – Med tro.

Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

Slik lyder et kjent vers fra Evangeliet etter Johannes. I kapittel 1, vers 12. Jeg har hørt dette verset mange ganger og det ble tidlig et kjerne-vers for meg. Jeg ble tidlig glad i å synge og var med i Barnerøster og senere ungdomsmusikken på Betel, i tillegg til SolaFide i Åkra kirke. I SolaFide lærte jeg om opprinnelsen på navnet til koret. Det kommer av Martin Luthers teologi under reformasjonen som vektla de ulike latinske Sola-ene; Sola Scriptura (skriften alene), Sola Fide (troen alene) og Sola Gratia (nåden alene). Passende nok er navnet på voksenkoret Sola Gratia. Det er som et ekko av Paulus sitt brev til efeserne. Der det i kapittel 2, vers 8 står: «For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave.». Nok et kjerne-vers for mange. En slags oppsummering av evangeliet, med få ord. Jeg hadde altså oppskriften. Det var bare å tro. Tro på Jesus, så var jeg frelst. Ren og rettferdig, himmelen verdig – som Ole Brattekaas skrev i salmen.

Rundt denne tiden var en ny bevegelse i anmarsj. En bevegelse som utfordret tankesettet for veldig mange. Særlig de som var unge, som meg. Bevegelsens frontfigurer ville gjerne skilte seg selv som en del av en intellektuell bevegelse. Likevel rokket den vel så mye i både mine og andres tanker om det åndelige og kulturelle. Denne bevegelsen omtales gjerne i dag som nyateismen.

Faktisk var det ikke ideene til denne bevegelsen som var nye. Ateisme har eksistert lenge. Det som var nytt med denne bevegelsen var nettopp at den insisterte på å være en kulturell og en åndelig kraft. Nyateismen var nemlig, i motsetning til tidligere former for ateisme, evangeliserende. I likhet med kristne som ønsker å vinne «verden for Kristus», som NLM uttrykker det, ønsket nyateismen også å vinne verden. Fire av de mest sentrale talspersonene for bevegelsen: Christopher Hitchens, Richard Dawkins, Sam Harris og Daniel Dennet ble samlet omtalt som de fire

rytterne - forkynnerne av religionens oppløsning. En åpenbar imitasjon av apokalypsens fire ryttere som vi finner i Joh.åp. 6:1-8. Det disse rytterne forkynte var at vitenskapen nå var kommet så langt at religiøs tro var blitt overflødig, en ettervekst som menneskeheten ville være kjent av å kvitte seg med. For en ungdom, som meg på denne tiden, blir det dermed sådd en tvil: Hvordan kan jeg som kristen forene tro og vitenskap?

Denne bevegelsen ser nå ut for å være død. Den har fortsatt mange tilhengere. Men frafallet er stort og flere av dens mest høylytte støttespillere har nå blitt mer moderate eller tause. Enkelte omtaler seg nå også som kristne. Nyateismen tapte krigen, fordi den ikke var i stand til å gi tilfredsstillende svar på grunnleggende spørsmål. Likevel har også vi tapt mye. Mange er fortsatt borte og blant oss som kaller oss kristne konstrueres det fortsatt tankebygninger av den tvilen som ble sådd. Fortsatt arrangerer kristne temakvelder og seminarer med en tittel i retningen av «tro eller vitenskap?». Problemet er ikke alt det gode som blir formidlet på slike kristne samlinger. Problemet er spørsmålet, eller motsetningen, som er konstruert i utgangspunktet. Slike motsetninger avslører at vi har tapt terreng til nyateismen, som har klart å overbevise oss om at tro er overbevisning med fravær av bevis. Denne ideen er en av de frøene som dessverre ser ut for å spire fortsatt.

Men dersom dette ikke er en riktig beskrivelse av tro, hva er da tro?

I Matteus 8:5-13 og Markus 9:14-29 er begge historier om der Jesus forklarer oss hva tro er gjennom sine møter med andre mennesker. I den første historien møter Jesus offiseren i Kapernaum. Offiseren tilhørte den romerske hæren, og var derfor i utgangspunktet en fiende av jødene. Likevel kommer offiseren til Jesus for å be om hjelp for en syk tjenestegutt som lam og hadde store smerter. Jesus svarer at han skal komme hjem til ham for å helbrede gutten. Det er da offiseren i Matt 8:8-9 svarer:

Konfirmantene '24

Foran fra venstre:

Janne Marie Brekkå, Inga Lill Sund,
Lina Brattgjerd, Sander Nybøe,
Solgunn Langåker og Karina Langåker

Midten fra venstre:

Nikolai Hansen, Gørild Walland,
Sofie Landro, Synnøve Svendsen,
Andrea Mannes Fredriksen og Lydia Kro.

Bak fra venstre:

David Johan Thorsen, Lukas Stensland,
Laurits Bårdsen, Oline Knutsen, Linnea Wold og
Lilly Ytreland.

Foto: Rønnaug Knutsen

Herren
velsigne deg
og bevare deg!
Herren la sitt ansikt
lyse over deg og
være deg nådig!
Herren løfte sitt
ansikt mot deg
og gi deg
fred!

Lørdag 27. april var
en nydelig dag der vi feiret
konfirmasjon sammen med disse
atten fine ungdommene. De deltok
aktivt i møte med både ledelse, sang og
musikk. De fortalte fra opplevelser
gjennom konfirmasjonstiden og leste sine
selvvalgte bibelvers. Det var en synlig rørt
pastor som holdt tale med personlig
preg til hver enkelt av konfirmantene.
Vær gjerne med i bønn for dem
og ungdomsarbeidet
ellers.

Nytt bedehus

På Sørbo jobbes det for tiden med forskaling og støping av grunnmur til nytt bedehus. Her har dugnadsfolket stilt opp både på dagtid og kveldstid. Ung og gammel med mye og lite erfaring fra betongarbeid, har sammen jobbet for å legge et godt fundament for bedehuset. Det er ingen tvil om at med kyndig veiledning kan dugnadsarbeid utføres etter de beste normer og krav.

Det er ventet at betongelementene som skal monteres på grunnmuren blir levert uke 18. Da går vi inn i en periode hvor eksterne bedrifter og fagfolk tar over arbeidet på Sørbo. Planen er at disse skal gjøre ferdig bygget utvendig, og at dette arbeidet er ferdig i løpet av høsten. Da starter også det store dugnadsarbeidet for oss. For alle som har lyst til å bidra i dugnadsarbeidet, har vi to kontaktpersoner som dere kan gi beskjed til.

Stig Andre Simonsen (tlf: 99568193) og

Alexander Sjøen (tlf: 92231260).

Arbeidet vil bli organisert som en turnusordning. Dette for å sikre at ingen skal brenne seg ut på å

jobbe dugnad for bedehuset. Det trengs folk innen alle fagfelt. Alt fra å lage mat og rydde, til konkrete fag som elektro, tømmer, rør osv. Her er det bare å melde seg på hvis du har lyst å bygge bedehus sammen med oss.

Når det kommer til økonomi, ønsker vi fortsatt å være frimodige. Selv om målet for fast givertjeneste er nådd, er alle gaver kjærkomne, store og små, fast givertjeneste eller engangsbeløp. Alle gaver går til bygging av nytt bedehus, og bedehusstyret vil

understreke at prosjektet er avhengig av at så mange som mulig er med på å bidra.

I disse dager vil vi også sende ut forespørsel til bedrifter i lokalmiljøet, om de vil stå sammen med oss i bedehusbyggingen. Vi håper at alle vil se den viktige oppgaven bedehuset har i å være en samfunnsbygger i bygda og på øya vår. Skulle bedriften din ikke motta mail, og dere allikevel vil være med, må dere bare ta kontakt.

Tusen takk til alle dere som er med på å løfte sammen med oss.

Vi ønsker også igjen å presisere at alle private gaver vil bli behandlet konfidensielt. Det er også mulig å ta kontakt med Skudenenes & Aakra sparebank som har en representant som kan ta seg av anonyme gaver. Fast givertjeneste oppretter du selv på nettsiden vår www.betelvea.no, i nettbanken eller ber banken ordne for deg.

Kontonummeret til Sørbo er:
3361.15.81284

Med takknemlighet Bedehusstyret

Hvor ble de av?

Maria Steinnes Garvik, datter av Karin og Geir Steinnes. Aktiv i bedehusmiljøet i oppveksten, men så tok studier i sykepleie henne til Danmark.

Har du noen minner fra barne- ungdomstida på Vea og bedehuset?

Jeg har hatt en trygg og god oppvekst på Vea, med lesing i barnebibel fra vi var små og andakter rundt kjøkkenbordet på søndager. Vi ble tatt med på møter og basarer. Da var det standard å få brødsriver med gelé og krem. Gevinster var det heller dårlig med, og vinnerlykken uteblir fortsatt.

Som liten gikk jeg på søndagsskolen, barneforening og barnekoret. Jeg husker godt at på søndagsskolen ble bibelhistoriene fremstilt på flanellograf. Det vet sikkert ikke den yngre garde idag hva er. Vi sang også mye. Da jeg kom hjem fra søndagsskolen, spurte alltid mamma og pappa «hva har de snakket om i dag?» Mitt standard svar var «Jesus».

Da ungdomstiden kom, begynte jeg på yngres, gikk i ungdomsforeningen og i Vea ungdomsmusikk. Vi hadde det veldig gøy i ungdomsmusikken. På det meste var vi 110 medlemmer. Vi reiste mye rundt og sang. Det må ha vært et mektig syn å se en så stor flokk med ungdommer stå og synge om Jesus.

For å få råd til å kjøpe buss til å frakte oss til og fra møtene, drev vi dugnad på bedehuset hvor vi vasket biler og solgte mat. Mange kan sikkert huske den lysegule og oransje bussen vi kjørte rundt i, med Leif og Terje bak rattet. Det var knall gøy!

Vi spilte inn kassett som vi solgte, og reiste til Gjøvik med bussen og sang på teltmøter – veldig stas.

Det var en fantastisk flott gjeng som jeg var veldig stolt over å få være en del av. I helgene var det ofte ungdomstreff. Da samlet ungdommene seg fra de ulike menighetene på øya og gikk der det var

ungdomstreff - fra Veia til Skudenes. Vi forsøkte å få med oss andre ungdommer som ikke gikk på bedehuset til vanlig. Det var lav terskel, og jeg tenker det var en flott ting at en kunne samles uansett tilhørighet. Etter møtene gikk vi ofte hjem til noen i «gjengen» og fortsatte med spill, hørte på musikk, pratet og koste oss.

Jeg tenker ofte tilbake på hvor godt miljø vi hadde på bedehuset og i bygda. Takket være Facebook, følger jeg fortsatt med på ting som skjer på bedehuset og i kirken på Veia, og tenker at Veabygda virkelig er velsignet! Dere har så mye flotte sangkrefter, folk som spiller live-musikk (og det er ikke en selvfølge). Det er mye aktiviteter og mange treffpunkt for folk i alle aldre. – Dere er heldige!

Hva førte deg ut av bygda?

Etter videregående skole (studiespes.) flyttet jeg først til Danmark for å gå på sykepleien. Da hjemlengselen ble for stor, flyttet jeg hjem igjen til Norge. Deretter ble det et år med studie på NLA i Bergen hvor jeg møtte

Leif Helge, som jeg nå er gift med, og så ble det sykepleien i Haugesund.

Etter endt utdanning, ble det bryllup og flytting til Gyland. Og jeg som aldri skulle flytte fra Veia, og i hvert fall ikke bli bondekone... Men slik gikk det altså, og her bor jeg fortsatt med mannen min Leif Helge og barna våre..

Hvor er du i livet nå?

Leif Helge og jeg bor som sagt på Gyland som er en liten bygd ca. 2,5 mil fra Flekkefjord. Vi overtok gården etter foreldrene til Leif Helge, men vi har ingen drift på gården, så jeg slapp vel egentlig å bli bondekone.

Vi har fire flotte gutter, Markus 21 år, Simen 18 år, Daniel 16 år og Benjamin 11 år. Markus er for tiden i militæret og skal studere på høyskole etterpå. Både Leif Helge og jeg jobber i Flekkefjord. Leif Helge jobber som lærer på barneskolen, og jeg jobber som avdelingsleder på Tjersvågheimen sykehjem.

På Gyland har vi en liten menighet vi tilhører, Gyland bedehus. Her går ungene på søndagsskolen, Max-gjengen (fra 2.klasse) og Impuls som er for ungdommene, fra 7.klasse og oppover. Annenhver søndag har vi «go-søndag». Da går minsten på søndagsskole, mens vi voksne går på møte.

Det er et lite, men trygt og godt miljø å vokse opp i på Gyland, men også sårbart når vi er så få. Mange ganger har jeg savnet og ønsket at våre barn skulle få oppleve å vokse opp i et slikt stort og godt miljø som jeg har vokst opp i.

Takk til alle som har vært en del av min oppvekst på Veia. Jeg er så takknemlig for dere alle.

Til slutt vil jeg hilse med salme 23:

Herren er min hyrde - En salme av David.

Herren er min hyrde, det mangler meg ingenting. Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til hvilens vann. Han fornyer min sjel, han fører meg på rettferdighetens stier for sitt navns skyld. Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggers dal, frykter jeg ikke for ondt. For du er med meg, din kjepp og din stav, de trøster meg. Du dekker bord for meg like for mine fienders øyne. Du salver mitt hode med olje, mitt beger flyter over. Bare godhet og miskunnhet skal etterlate meg alle mitt livs dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.

REDAKSJONEN

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for innspill.

Ingrid Brekkå Rosberg - 404 90 702
Inger Marie Nilsen - 922 46 138
Janne Hereid Rasmussen - 476 34 169

PRINT / LAYOUT

HBO
Janne

FAST GIVERTJENESTE

Konto: 3361.64.07444 (driftskonto)
Konto: 3361.15.81284 (Sørbø)